YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
14 päivänä syyskuuta 2004 *

Asiassa T-290/02,

Associazione Consorzi Tessili (Ascontex), edustajinaan asianajajat P. Mbaya Kapita ja L. Denis, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Giolito ja L. Flynn, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii kumoamaan 12 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen K (2002) 1702, jolla lakkautettiin kantajalle 18.3.1998 tehdyllä päätöksellä SG (98) D/2251 myönnetty EAKR-tuki nro 97.05.10.001 ja määrättiin palauttamaan ennakko, jonka komissio maksoi Caprilla pidettävien tekstiili- ja vaatetusalan kansainvälisten messujen järjestämishankkeen (Euresprit-hanke) yhteydessä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.5.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvosto kehotti yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten sekä käsityöyritysten kilpailukyvyn vahvistamisesta sekä työllisyyden kehittämisestä 22.11.1993 antamassaan päätöslauselmassa (EYVL C 326, s. 1) komissiota kokeilemaan yritysten välisten sellaisten tapaamisten mallia, jotka järjestetään sellaisten suurten yritysten aloitteesta, jotka haluavat ottaa yhteyttä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (PK-yritykset) yhteistyön tarkoituksessa.

2 Komissio aloitti tämän päätöslauselman perusteella aluepolitiikan ja PK-yrityksiä koskevan yhteisön aloitteen puitteissa kansainvälisten ostomessujen (jäljempänä IBEX-messut) (International Buyers' Exhibition) teknistä ja taloudellista tukea koskevan hankkeen ajanjaksolle 1996—1999. Näiden messujen tarkoituksena on auttaa suuria yrityksiä näiden etsiessä PK-yrityskumppaneita ja tarjota PK-yrityksille mahdollisuus suoriin yhteyksiin niiden tuotteista ja palveluista kiinnostuneiden suurten yritysten kanssa. Messuja järjestetään eri aloilla (autot, elektroniikka, tekstiilit jne.) ja tietylle joukolle yrityksiä (korkean teknologian PK-yritykset, käsityöyritykset jne.).

3 IBEX-messujen toimintasäännöt ja edellytykset niihin liittyvän taloudellisen tuen myöntämiseksi sisältyvät komission IBEX-messuja ja PK-yrityksiä koskevaa yhteisön aloitetta koskevaan käsikirjaan (jäljempänä käsikirja). Tämän asiakirjan mukaan messujen järjestäjän on täytettävä muun muassa seuraavat asialliset ja muodolliset edellytykset: messut on järjestettävä alueella, jolla on oikeus rakennerahastoista myönnettävään tukeen, siihen osallistuvien PK-yritysten on oltava oikeutettuja tällaiseen tukeen ja messujen on noudatettava tiettyä useampivaiheista aikataulua. Koska yhteistyökumppaneiden valintaa pidetään messujen onnistumisen kannalta tärkeimpänä, kunkin yhteistyökumppanin työmenetelmät on esitettävä yksityiskohtaisesti. Järjestäjän on esitettävä hankettaan koskeva asiakirja-aineisto ja useita selvityksiä.

4 Erityisesti väliselvitys, jossa esitetään hankkeen kolmen ensimmäisen vaiheen toteutuminen, on jätettävä komissiolle ainakin neljä kuukautta ennen tilaisuutta ja sen jälkeen, kun PK-yritysten lähestymistä koskeva vaihe on aloitettu. Tähän selvitykseen on sisällyttävä muun muassa jo ilmoittautuneiden yritysten luettelo. Se, että komissio hyväksyy tämän selvityksen, on edellytyksenä taloudellisen tuen neljästä erästä toisen erän maksamiselle.

5 Käsikirjassa täsmennetään, että vastineena sille, että komissio sitoutuu toimittamaan taloudellista tukea, järjestäjä sitoutuu täyttämään käsikirjan liitteenä olevassa

taloudellisen tuen saajan ilmoituksessa (jäljempänä tuensaajan ilmoitus) mainitut velvollisuudet. Nämä velvollisuudet sisältävät sen, että tuensaajan on muun muassa suoritettava työ sellaisena kuin se on määritelty ehdotuksessa, jonka perusteella hanke on valittu, ja selvitettävä taloudellinen toiminta hyväksytyn budjetin mukaisesti. Kaikista hankkeen muutoksista on ilmoitettava komissiolle, jonka on hyväksyttävä ne. Jos järjestäjä laiminlyö palvelujen suorittamisen (myös eri vaiheiden toteuttamisen aikataulun), komissio pidättää itsellään oikeuden keskeyttää maksut ja tarvittaessa vaatia jo maksettujen summien palauttamista.

6 Tuensaajan ilmoituksessa luetellaan ne kahdeksan vaihetta, jotka tuetun toiminnan on käsitettävä, täsmennetään myönnetyn tuen jakaminen eriin ja velvoitetaan tuensaaja muun muassa pidättäytymään vastaanottamasta tuen toista erää, jos kolmannelle vaiheelle vahvistettua määräaikaa — kontaktit niihin PK-yrityksiin, jotka voivat vastata sellaisten suurten yritysten tarpeisiin, jotka on jo yksilöity ja jotka ovat ilmaisseet tällaisia tarpeita — ei ole noudatettu. Lisäksi on huomattava, että komissio pidättää itsellään oikeuden pienentää tuen määrää, jos se katsoo, että ilmoitettuja tavoitteita ei ole saavutettu.

7 Käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana eli 1997—2002 IBEX-messuja koskevat säännöt olivat rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), [1] jota on muutettu 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20; jäljempänä asetus N:o 4253/88) ja asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan aluekehitysrahaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4254/88 (EYVL L 374, s. 15), jota on muutettu 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2083/93 (EYVL L 193, s. 34).

1 — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

8 Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1), jolla kumottiin asetus N:o 4253/88 1.1.2000 lukien, 52 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetus ei estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka neuvosto tai komissio on hyväksynyt viimeksi mainitun asetuksen tai muun kyseiseen tukitoimeen 31.12.1999 sovellettavan lainsäädännön perusteella.

9 Asetuksen N:o 4253/88 14 artiklan, jonka otsikko on "Hakemusten käsittely", 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

"— — jäsenvaltion tai sen kansallisella, alueellisella, paikallisella tai muulla tasolla nimeämien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava hakemukset, ja jäsenvaltion tai tarvittaessa jonkin sen tätä tarkoitusta varten nimeämän toimielimen on toimitettava ne komissiolle."

10 Saman asetuksen 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeessä todetaan, että "rahoitustuki maksetaan — — asianomaisen jäsenvaltion hakemuksessa tätä tarkoitusta varten nimeämälle kansalliselle, alueelliselle tai paikalliselle toimielimelle tai viranomaiselle".

11 Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa, jonka otsikko on "Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen", todetaan seuraavaa:

"1. Jos toiminnan — — toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän jäsenvaltion toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan — — annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan — — laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

3. Kaikki aiheettomasti saadut tuet on maksettava takaisin komissiolle — —"

Tosiseikat

12 Kantaja, joka on Italian tekstiilialan etuja ajava voittoa tavoittelematon yhdistys, jätti 29.9.1997 komissioon hakemuksen Eurespri-nimisten tekstiili- ja vaatetusalan IBEX-messujen järjestämistä koskevasta taloudellisesta tuesta. Messut oli suunniteltu pidettäviksi aluksi 19., 20. ja 21.10.1998 ja sitten 22., 23. ja 24.3.1999 Caprilla (Italia).

13 Komissio myönsi kantajalle 18.3.1998 tekemällään päätöksellä tuen, joka oli 50 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista, ja vahvisti tämän tuen ylärajaksi 500 000 ecua. Tämän päätöksen liitteenä oli tuensaajan ilmoituslomake. Kantajalle lähetettiin lisäksi käsikirja.

14 Käsikirjan ja 18.3.1998 tehdyn päätöksen perusteella kantaja allekirjoitti ja palautti komissiolle 28.4.1998 tuensaajan ilmoituksen. Tässä ilmoituksessa se sitoutui muun muassa käyttämään taloudellista tukea yksinomaan 29.9.1997 päivätyssä Eurespri-

hanketta koskevassa hakemuksessaan kuvattuun tarkoitukseen. Hankkeessa oli pääasiallisesti ajatuksena, että suunnitellut IBEX-messut saattaisivat yhteen 60—70 suurta kansainvälisesti tunnettua yritystä mahdollisina toimeksiantajina (Armani, Versace, Marks & Spencer jne.) ja 300—350 PK-yritystä mahdollisina alihankkijoina ja loisivat taloudellisen yhteistyökumppanuusverkoston tekstiili- ja vaatetusalalla.

15 Saatuaan tuensaajan ilmoituksen komissio maksoi kantajalle 200 000 euron suuruisen ennakon (40 prosenttia myönnetystä enimmäismäärästä). Tämän jälkeen ilmeni, että Eurespirit-hanke ei edennyt suunnitellusti, ja kantajan mukaan suurin vaikeus oli, että alan yrityksiltä ei saatu vastakaikua.

16 Keskustellakseen hankkeen toteuttamisessa ilmenneistä ongelmista kantaja ja komissio kävivät marraskuun 1998 ja tammikuun 2002 välisenä aikana vilkasta kirjeenvaihtoa ja pitivät useita kokouksia. Tässä yhteydessä kantaja kiinnitti heti alussa 22.12.1998 päivätyssä kirjeessään komission huomiota toimeksiantajien eli suurten tekstiili- ja vaatetusyritysten "haluttomuuteen osallistua" ja ehdotti, että Caprin messujen ajankohtaa lykättäisiin kahdella kuukaudella.

17 Komissio pyysi kantajaa 21.1.1999 päivätyllä kirjeellään muun muassa toimittamaan sille luettelon niistä toimeksiantajista ja "alihankkijoina" olevista PK-yrityksistä (luokiteltuina jäsenvaltioiden ja rakennerahastoista myönnettävään tukeen oikeutettujen alueiden mukaan), jotka olivat lopullisesti ilmoittautuneet, sekä jo sovittujen haastattelujen kokonaismäärästä. Kantaja tyytyi 22.3.1999 päivätyssä kirjeessään vain täsmentämään messujen järjestämisen lykkäämistä koskevan pyyntönsä ja ehdotti uudeksi ajankohdaksi 25., 26. ja 27.10.1999.

18 Komissio lähetti 6.5.1999 vastauksena tähän muutospyyntöön kantajalle faksin, johon sisältyvänä ajatuksena oli 18.3.1998 tehdyn tukipäätöksen mahdollinen muuttaminen, ja kiinnitti kantajan huomiota tekstiilialan toisiin IBEX-messuihin, jotka oli tarkoitus pitää 22. ja 23.11.1999 Lontoossa (Yhdistynyt kuningaskunta) ja joita myös tuettiin yhteisön varoista, sekä kehotti kantajaa ottamaan yhteyttä tämän tilaisuuden järjestäjiin messujen päällekkäisyyden välttämiseksi. Komissio pyysi kantajaa ilmoittamaan niistä koordinointitoimenpiteistä, joihin se ryhtyisi saattaakseen Eurespirit-hankkeen ajankohdan muuttamista koskevan menettelyn päätökseen. Lähetettyään kantajalle muistutuksen 4.6.1999 komissio toisti 19.7.1999 päivätyssä kirjeessään pyyntönsä siitä, että kantaja ilmoittaisi niistä toimenpiteistä, jotka se oli toteuttanut varmistaakseen hankkeensa koordinoinnin Lontooseen suunnitellun hankkeen kanssa. Komissio totesi tässä kirjeessään ensimmäistä kertaa, että koska se ei ollut saanut tietoja, joiden perusteella se voisi hyväksyä Eurespirit-messujen ajankohdan muuttamisen, se saattoi harkita jo maksetun tuen takaisin perimistä.

19 Kantaja reagoi tähän toimittamalla 21.7.1999 selvityksen hankkeen etenemisen tilasta. Tämä selvitys ei kuitenkaan sisältänyt komission pyytämiä tietoja eli luetteloa lopullisesti ilmoittautuneista toimeksiantajista ja PK-yrityksistä, sovittujen tapaamisten kokonaismäärää ja selvitystä kantajan suunnittelemien sekä Lontoossa pidettäväksi suunniteltujen messujen koordinoinnista. Huomautettuaan näistä puutteista komissio pyysi kantajaa 11.8.1999 päivätyllä kirjeellään toimittamaan nämä tiedot 5.9.1999 mennessä sen välttämiseksi, että komissio ryhtyisi tuen takaisin perimiseen.

20 Kantaja ilmoitti 16.9.1999 päivätyssä kirjeessään Lontoon messujen järjestäjän ilmoittaneen sille, että messuja ei pidettäisi 22. ja 23.11.1999, vaan keväällä 2000. Tämän kirjeen liitteenä oli luettelo, joka sisälsi 16 toimeksiantajan ja 28 alihankkijan nimen, osoitteen ja toimialan. Siitä ei ilmene, että yhtään näiden kahden toimijaryhmän välistä haastattelua olisi vielä ollut sovittu.

21 Kantaja lähetti 18.10.1999 komissiolle selvityksen, johon sisältyi uusi messujen ohjelma ja alkuperäiseen hankkeeseen tehtyjä lisäyksiä, ja siinä ehdotettiin tapahtuman lykkäämistä pidettäväksi 6., 7. ja 8.4.2000.

22 Koska komissio katsoi, että messuja ei toteutettaisi suunnitellusti ja että minkään sen tietoon tulleiden seikkojen perusteella niiden toteuttamista uutena ajankohtana ei voitu pitää varmana, se ilmoitti kantajalle 14.12.1999 päivätyllä kirjeellä, että se ryhtyisi myönnetyn tuen peruuttamismenettelyyn, jollei kantaja toimittaisi sille 15.1.2000 mennessä luetteloa toimeksiantajista ja PK-yrityksistä hyväksytyn hankkeen mukaisesti (300—350 PK-yritystä ja 60—70 toimeksiantajaa) sekä näiden yritysten yhteystietoja, joiden perusteella komissio voisi ottaa niihin yhteyttä. Jäljennös tästä kirjeestä toimitettiin Italian toimivaltaiselle ministeriölle.

23 Kantaja muistutti 10.1.2000 päivätyssä vastauksessaan, että Eurésprit-ostomessujen järjestämisessä oli ilmennyt tiettyjä esteitä, jotka olivat ominaisia tekstiili- ja vaatetusalalle, joka on edelleen hyvin perinteinen asiakkaiden ja toimittajien välisissä suhteissa, mutta että ehdotettu uudelleenjärjestely voisi taata sen menestyksen, koska suuret eurooppalaiset merkit olivat ilmaisseet tukensa. Kantajan mukaan 160 alihankkijaa oli jo ilmoittautunut ja osanottajaluettelon päivittäminen suoritettaisiin tammikuun 2000 lopusta lukien. Kantaja lisäsi 10.4.2000 päivätyssä kirjeessään, että sen aloitteesta tapahtunut uudelleenjärjestely oli onnistunut, koska 50 kansainvälisesti tunnettua tuotemerkkiä oli jo ilmoittanut olevansa valmis osallistumaan näyttelyyn. Kirjeen liitteenä oli luettelo, joka sisälsi 22 yrityksen nimet (AEFFE, HILTON VESTIMENTA, MOSCHILLO, ASPESI, NIKE jne.) ja näiden yritysten edustamien 50 tuotemerkin nimet. On ilmeistä, että tämä luettelo ja 16.9.1999 päivätyn kirjeen (ks. edellä 20 kohta) liitteenä oleva luettelo eivät lainkaan vastaa toisiaan.

24 Komissio kumosi 14.8.2000 päivätyllä kirjeellään päätöksen, jolla se oli myöntänyt kantajalle 500 000 euron suuruisen tuen, ja määräsi, että maksettu ennakko oli palautettava.

25 Kantaja arvosteli komissiota 18.9.2000 päivätyssä vastauksessaan siitä, että se ei ollut reagoinut kantajan hankkeen muuttamista koskeviin ehdotuksiin. Se väitti, että vaikka messut eivät olleetkaan toteutuneet, niitä oli valmisteltu tiiviisti kesään 2000

saakka, mistä oli aiheutunut kuluja. Kantaja väitti kolmessa peräkkäisessä 19.3. ja 5.7.2001 päivätyssä kirjeessä, että lopullisessa laskelmassa piti ottaa huomioon sen tosiasiallisesti suorittama työ ja sille aiheutuneet kulut.

26 Kantaja kanteli 9.1.2002 Euroopan oikeusasiamiehelle ja vaatii samanaikaisesti komissiota lykkäämään takaisinperintämenettelyä. Kantelussaan kantaja totesi ymmärtävänsä, että hankkeen lopettaminen oli välttämätöntä, mutta piti kiinni siitä, että jo suoritettu työ sekä siitä aiheutuneet kulut oli otettava huomioon. Se vaati asian käsittelyn uudelleen aloittamista ja ennakon palautettavan määrän uudelleen arviointia. Euroopan oikeusasiamies totesi 18.9.2002 tekemässään päätöksessä, että komission toiminnassa ei ollut EY 195 artiklassa tarkoitettuja epäkohtia.

27 Komissio teki 12.7.2002 päätöksen K(2002) 1702, jolla kantajalle 18.3.1998 tehdyllä päätöksellä SG(98) D/2251 myönnetty Euroopan aluekehitysrahaston tuki nro 97.05.10.001 peruutettiin ja määrättiin, että summa, jonka komissio maksoi ennakolta tekstiili- ja vaatetusalan kansainvälisten messujen järjestämistä Caprilla koskevan hankkeen takia (Euresprit-hanke) (jäljempänä riidanalainen päätös), oli maksettava takaisin. Päätös oli sen 4 artiklan mukaan osoitettu kantajalle.

28 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa peruutetaan myönnetty tuki ja 2 artiklassa määrätään 200 000 euron suuruinen ennakko palautettavaksi. Nämä kaksi artiklaa perustuvat asetuksen N:o 4253/88 24 artiklaan. Komissio katsoo pääasiallisesti, että se, että kantaja ei kyennyt toimittamaan messuille osallistuvien toimeksiantajien ja PK-yritysten luetteloa, on puute, joka vaikuttaa itse toiminnan olemassaoloon. Tämän vuoksi IBEX Euresprit -hankkeen raukeaminen johti tuen peruuttamiseen ja aiheettomasti maksetun ennakon takaisin perimiseen.

29 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa säädetään, että viimeksi mainitulla korvataan 14.8.2000 päivätty kirje (ks. edellä 24 kohta).

30 Riidanalaisesta päätöksestä annettiin kantajalle tieto 15.7.2002, ja kantaja vastaanotti sen 16.7.2002.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

31 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.9.2002 jättämällään kannekirjelmällä.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehottaa Italian hallitusta yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 24 artiklan toisen kohdan nojalla vastaamaan yhteen kirjalliseen kysymykseen.

33 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 4.5.2004 pidetyssä istunnossa. Italian hallituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antama vastaus jaettiin tällöin asianosaisille. Sen jälkeen kun viimeksi mainitut olivat 28.5.2004 jättäneet tätä vastausta koskevat kirjalliset huomautuksensa, toisen jaoston puheenjohtaja päätti menettelyn.

34 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ensisijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen ja toteaa, että suoritettua 200 000 euron suuruista ennakkoa ei peritä takaisin

— toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen osittain ja toteaa, että 200 000 euron suuruinen ennakko palautetaan komissiolle vasta sen jälkeen, kun viimeksi mainittu on tehnyt päätöksen siitä, että esitetyt kulut hyväksytään, ja tällöin palautettava määrä on laskettava suhteessa siihen, mitä kantaja ei ole käyttänyt Euresprit-hankkeeseen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen osittain tutkimatta

— hylkää kanteen perusteettomana siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

36 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste, joka on esitetty perustelujen puuttumista koskevan väitteen muodossa, perustuu asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan rikkomiseen. Muut kanneperusteet perustuvat siihen, että luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatetta sekä suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja että perusteluvelvollisuus on laiminlyöty.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 4253/88 24 artiklaa on rikottu

37 Kantaja arvostelee komissiota siitä, että se on rikkonut asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaa, koska se ei kehottanut asianomaista jäsenvaltiota eli Italian tasavaltaa esittämään huomautuksiaan kysymyksessä olevan taloudellisen tuen aiotusta peruuttamisesta. Komissio on sen mukaan näin ollen loukannut sille tällä alalla kuuluvaa kumppanuusvelvoitetta.

38 Kantaja täsmensi istunnossa, että oli välttämätöntä, että komissio nimenomaisesti tiedotti Italian hallitukselle aikomuksestaan peruuttaa kysymyksessä oleva taloudellinen tuki, sen vuoksi, että asetuksen N:o 4253/88 23 artiklan 1 kohdan nojalla asianomainen jäsenvaltio on toissijaisesti vastuussa kaikista aiheettomasti maksetuista summista väärinkäyttö- tai laiminlyöntitapauksissa.

39 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin palauttaa mieleen, että asiassa C-330/01 P, Hortiplant vastaan komissio, 12.2.2004 antamassaan tuomiossa (Kok. 2004, s. I-1763) yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, että asetuksen N:o 4253/88 24 artikla velvoittaa komissiota kehottamaan asianomaista jäsenvaltiota tai sen toiminnan toteuttamiseen nimeämiä viranomaisia esittämään huomautuksensa asetetussa määräajassa.

40 Käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteissa voidaan katsoa, että nimetty viranomainen ja yhteisön taloudellisen tuen saaja ovat yksi ja sama taho.

41 Ensiksi komissio on kysymyksessä olevan IBEX-hankkeen yhteydessä täysin myöntänyt, että nämä tahot ovat samat. Komissio korosti istunnossa, että tämä käytäntö ei ole tavanomainen, ja perusteli sitä sillä, että komissio rahoitti kysymyksessä olevaa IBEX-hanketta suoraan ja yksinomaisesti yhteisön varoista pilottihankkeena, jossa oli kysymyksessä asetuksen N:o 4254/88 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erityinen yhteisön intressi. On selvää, että Italian tasavallan etuihin ei voitu merkittävästi vaikuttaa tällaisissa olosuhteissa ja tällaisessa taloudellisessa kontekstissa.

42 Toiseksi asetuksen N:o 4253/88 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion "tai sen kansallisella, alueellisella, paikallisella tai muulla tasolla nimeämien toimivaltaisten viranomaisten" on laadittava rakennerahastoista maksettavaa tukea koskevat hakemukset, ja jäsenvaltion "tai tarvittaessa jonkin sen tätä tarkoitusta varten nimeämän toimielimen" on toimitettava ne komissiolle. Lisäksi saman asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaan taloudellinen tuki maksetaan tätä tarkoitusta varten nimetylle kansalliselle, alueelliselle tai paikalliselle toimielimelle tai viranomaiselle.

43 On riidatonta, että Italian hallitus on teollisuus-, kauppa- ja käsityöministeriön 26.11.1997 komissiolle osoittamassa kirjeessä nimenomaisesti valtuuttanut kantajan asetuksen N:o 4253/88 14 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 1 kohdan nojalla huolehtimaan kysymyksessä olevien ostomessujen täytäntöönpanosta ja taloushallinnosta.

44 Kuten Italian hallitus totesi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa, sen tarkoitus tätä kirjettä laatiessaan oli uskoa kantajalle näissä säännöksissä tarkoitetun viranomaisen ja toimielimen asema.

Italian hallitus lisäsi, että sen tarkoituksena oli myös antaa kantajalle täysi vastuu kysymyksessä olevan hankkeen toteuttamisesta sillä seurauksella, että kantajaa oli myös pidettävä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna nimettynä viranomaisena.

45 Kolmanneksi on syytä lisätä, että kysymyksessä olevan IBEX-hankkeen yhteydessä kantaja oli täysin tietoinen siitä, että sille oli uskottu nimetyn viranomaisen rooli ja että se oli hyväksynyt tämän roolin.

46 Tästä seuraa, että koska kantaja oli näin ollen saanut kyseisessä 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun nimetyn viranomaisen aseman, komissiolla ei ollut velvollisuutta kuulla Italian hallitusta ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, kun otetaan huomioon, että tässä säännöksessä sille annetaan mahdollisuus kysymyksessä olevan tuen peruuttamisen yhteydessä pyytää Italian tasavaltaa tai sen nimeämiä viranomaisia esittämään huomautuksensa.

47 Tämän päätelmän kanssa ei ole ristiriidassa se, että kantaja on yksityisoikeudellinen yhdistys. Mikään asetuksessa N:o 4253/88 ei estä jäsenvaltioita antamasta yksityisoikeudellisen oikeushenkilön, etenkään sellaisen, joka ehdottaa komissiolle yhteisön rahoittaman hankkeen toteuttamista, tehtäväksi käsitellä tukihakemuksia ja vastaanottaa maksusuorituksia kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa ja 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tämä pitää paikkansa erityisesti silloin, kun — kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa — kysymyksessä oleva hanke vaikuttaa vain vähäisesti sen valtion julkisiin intresseihin, jossa yhteisön varojen saaja on.

48 Lisäksi asetuksella N:o 1260/1999 — johon yhteisön lainsäädännön avoimuuden lisäämiseksi rakennerahastoja koskevat säännökset on koottu yhteen asetukseen ja jolla on kumottu muun muassa asetus N:o 4253/88 — kysymystä on selvennetty, koska sen 9 artiklan n alakohdan sisältämän määritelmän mukaan "hallintoviranomaisella" tarkoitetaan "julkista tai yksityistä kansallista, alueellista tai

paikallista viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt hallinnoimaan tässä asetuksessa tarkoitettua tukitointa — — ", ja siinä lisätään, että "hallintoviranomainen voi olla sama elin kuin kyseiselle tukitoimelle maksuviranomaisena toimiva elin".

49 Siltä osin kuin kantaja viittaa asetuksen N:o 4253/88 23 artiklan 1 kohtaan, on riittävää todeta, että käsiteltävänä oleva asia ei koske kysymystä siitä, millä edellytyksillä Italian tasavalta voisi toissijaisesti olla vastuussa sellaisen summan palauttamisesta, jonka komissio on kysymyksessä olevan hankkeen yhteydessä esiintyneen väärinkäytön tai laiminlyönnin johdosta maksanut aiheettomasti. Tässä yhteydessä — kun kysymys on maksetun tuen takaisin perimisestä kantajalta — ei näin ollen ole tarpeen ratkaista, edellyttääkö tällainen taloudellinen vastuu, että komissio olisi ennalta ilmoittanut Italian hallitukselle asianmukaisessa järjestyksessä aikomuksestaan peruuttaa kyseinen tuki.

50 Joka tapauksessa on palautettava mieleen, että komissio osoitti toimivaltaiselle Italian ministeriölle jäljennöksen 14.12.1999 päivätystä kirjeestä (ks. edellä 22 kohta) ja ilmoitti siinä Italian hallitukselle, että kantajalle myönnetyn tuen peruuttamismenettely saatettaisiin aloittaa. Kun otetaan huomioon käsiteltävänä olevan asian erityiset tosiseikat, on katsottava, että tämä tieto oli riittävä, jotta tämä hallitus, samoin kuin sen nimeämä viranomainen, saattoi esittää huomautuksensa komissiolle kyetäkseen huolehtimaan eduistaan.

51 Tästä seuraa, että komissio ei riidanalaisen päätöksen tehdessään rikkonut asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaa.

52 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Kanneperusteet, joiden mukaan luottamuksensuojan periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu

53 Ensiksi on muistettava, että kantajan esittämää Euresprit-hanketta ei milloinkaan toteutettu ja että käsiteltävänä olevalla kanteella ei pyritä riidanalaisen päätöksen kumoamiseen sen vuoksi, että kantaja voisi saattaa tämän hankkeen päätökseen tai saada koko sitä tukea, joka sille myönnettiin komission 18.3.1998 tekemällä päätöksellä. Kantaja ilmoitti itse asiassa jo oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, että "messuja ei tosiasiassa pidetty" (18.9.2000 päivätty kirje), ja totesi, että "hanke on lopetettava" (kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle 9.1.2002).

54 Näin ollen kyseisillä kolmella kanneperusteella pyritään vain saamaan todetuksi, että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin siinä vaaditaan ottamatta huomioon niitä kuluja, joita kantajalle aiheutui hankkeen aloittamisesta ja pyrkimyksistä toteuttaa se, 200 000 euron suuruisen ennakon takaisin maksamista kokonaisuudessaan. Tässä yhteydessä kantaja täsmentää, että nämä kulut olisivat joka tapauksessa olleet hyväksyttäviä, jos Euresprit-messut olisivat toteutuneet. Se lisää, että sen lähettämien useiden kirjeiden ja muutospyyntöjen perusteella komissio oli tietoinen alkuperäisessä suunnitelmassa esitetyn tyyppisten messujen järjestämiseen liittyvistä vaikeuksista.

55 Kantaja arvostelee komissiota lopuksi siitä, että se virheellisesti kieltäytyi oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä tunnustamasta, että kantajalle hankkeen ensimmäisessä vaiheessa aiheutuneet kulut olivat hyväksyttäviä, sillä perusteella, että näistä kuluista ei ollut asianmukaisia tositteita. Kantajan mukaan tositteiden esittäminen kuluista olisi pitänyt suorittaa vasta loppuselvityksessä eli hankkeen päätyttyä.

56 Tältä osin on palautettava mieleen, että asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan komissio voi peruuttaa myönnetyn taloudellisen tuen kokonaan, jos rahoitetun toiminnan toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä (ks. vastaavasti asia C-500/99 P, Conserve Italia v. komissio, tuomio 24.1.2002, Kok. 2002, s. I-867, 88—90 kohta).

57 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa rahoitettiin tekstiili- ja vaatetusalan IBEX-messuja, joiden yksityiskohdat kuvattiin kantajan esittämässä asiakirja-aineistossa ja jonka olennaiset seikat määritettiin käsikirjassa ja kantajan asianmukaisesti allekirjoittamassa tuensaajan ilmoituksessa.

58 Kuten viimeksi mainituista asiakirjoista ilmenee, itse tällaisten messujen sisältö koostuu siitä, että tietyn alan suuret yritykset ja tukeen oikeutetut PK-yritykset järjestävät ennalta sovittuja tapaamisia tekniseen ja kaupalliseen yhteistyöhön ryhtymiseksi. Tästä seuraa, että yhteistyökumppaneiden valintaa pidetään perustavanlaatuisen tärkeänä hankkeen onnistumisen kannalta. Järjestäjän on noudatettava täsmällistä, kahdeksan vaihetta käsittävää aikataulua ja esitettävä ainakin neljä kuukautta ennen messujen alkamisajankohtaa väliaikaselvitys ja luettelo jo ilmoittautuneista yrityksistä.

59 Kantajan suunnittelemat messut, jotka oli määrä järjestää Caprilla ja joiden oli määrä saattaa yhteen 60—70 suurta yritystä sekä 300—350 PK-yritystä kolmen päivän ajaksi, eivät milloinkaan toteutuneet edes osittain.

60 Tästä seuraa, että kantaja on menettänyt kokonaan oikeutensa kysymyksessä olevaan taloudelliseen tukeen. Velvollisuus todella toteuttaa hanke muodostaa kantajan olennaisen sitoumuksen ja on tämän vuoksi yhteisön tuen myöntämisen edellytys (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-551/93 ja T-231/94–T-234/94, Industrias Pesqueras Campos ym. v. komissio, tuomio 24.4.1996, Kok. 1996, s. II-247, 160 kohta). Se, että komissio osallistuisi rahoitukseen osittain, olisi tarkkaan ottaen mahdollista vain tilanteessa, jossa hankkeesta toteutettaisiin osa, esimerkiksi jos messut kestäisivät kolmea päivää lyhyemmän ajan tai jos osallistujien lukumäärä olisi kantajan suunnittelemaa pienempi. Messut olisi tosiasiallisesti kuitenkin pitänyt toteuttaa.

61 Kun otetaan huomioon, että kysymyksessä oleva taloudellinen tuki myönnettiin erityisesti ja yksinomaan IBEX-messujen toteuttamista varten eikä niitä töitä varten,

joita kantaja pitää yleisesti tarpeellisina sen vuoksi, että ne sen käyttämän ilmaisun mukaan "opettivat alasta paljon" (18.9.2000 päivätty kirje), kantajalle näistä töistä aiheutuneita kuluja ei voida kohdistaa yhteisön budjettiin.

62 Tästä seuraa, että on hylättävä tehottomana väite, jonka mukaan komissio on virheellisesti jättänyt tunnustamatta niiden kulujen hyväksyttävyyden, joiden kantaja väitti aiheutuneen kysymyksessä olevien messujen valmistelusta. Vaikka oletettaisiinkin, että nämä kulut olisi hyväksytty ja että komissio olisi maksanut kantajalle tuen toisen erän, viimeksi mainitun olisi ollut palautettava kaikki saamansa ennakot, koska sen hanke raukesi kokonaan.

63 Joka tapauksessa komissio on oikein perustein kieltäytynyt maksamasta taloudellisen tuen toista erää ja tunnustamasta niiden kulujen hyväksyttävyyttä, joiden kantaja on väittänyt sille aiheutuneen kysymyksessä olevan hankkeen toteuttamiseksi. Vaikka kantajan allekirjoittaman tuensaajan ilmoituksen 3 kohdassa nimenomaisesti todetaankin, että tämän erän maksamisen edellytyksenä on muun muassa, että esitetään välitilinpäätös, joka "todistaa, että ainakin 50 prosenttia tämän tuen ensimmäisestä erästä on jo käytetty" ("attesting that at least 50 % of the first instalment of this subsidy has already been spent"), kantaja vain lähetti komissiolle pelkän luettelon kuluista, joiden se väitti syntyneen hankkeen yhteydessä, "todistamatta" lainkaan laskuja ja tiliotteita osoittamalla, että nämä kulut olivat tosiasiallisesti aiheutuneet ja että ne olivat nimenomaan aiheutuneet kysymyksessä olevan hankkeen toteuttamisen yhteydessä.

64 On lisättävä, että 12.1.1999 — eli ajankohtana, jolloin kantaja vielä aikoi toteuttaa hankkeen, vaikkakin alun perin suunniteltua ajankohtaa myöhemmin — päivätyllä kirjeellään komissio kiinnitti kantajan huomion siihen, että sen pitäisi esittää taloudellinen selvitys, jossa täsmennettäisiin kulutilanne suhteessa hyväksyttyyn budjettiin. Tämän vuoksi se lähetti kantajalle täytettäväksi lomakkeen, josta ilmenee,

että myönnetyn tuen toisen erän, kolmannen erän ja loppusaldon maksamisen edellytyksenä oli tositteiden esittäminen näistä kuluista. Kantaja ei täyttänyt lomaketta eikä lähettänyt sitä komissiolle toisen erän maksamista varten.

65 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuenhakijoilla ja -saajilla on kuitenkin tiedonanto- ja lojaalisuusvelvollisuus, minkä vuoksi niiden on varmistettava, että ne toimittavat komissiolle luotettavia tietoja, jotka eivät ole omiaan johtamaan komissiota harhaan; muuten käyttöön otettu valvonta- ja todistejärjestelmä, jonka avulla voidaan tarkistaa, ovatko tuen myöntämisedellytykset täyttyneet, ei voi toimia asianmukaisesti (asia T-180/00, Astipesca v. komissio, tuomio 17.10.2002, Kok. 2002, s. II-3985, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 Komissiota ei voida moittia siitä, että sen vuoksi, että se kieltäytyi jatkamasta rahoitusta myönnetyn tuen ensimmäisen erän jälkeen, hankkeen täytäntöönpano olisi viivästynyt ja hanke rauennut lopullisesti. Vaikka onkin totta, että kantaja hyvin varhaisessa vaiheessa pyysi komissiolta mahdollisuutta lykätä suunniteltujen messujen ajankohtaa, edellä mainitusta asianosaisten välisestä kirjeenvaihdosta (ks. edellä 16—24 kohta) ilmenee, että komissio suhtautui aina rakentavasti kantajan esittämiin muutospyyntöihin ja hankkeen uudelleen järjestettyihin versioihin. Näin ollen komission asenne ei estänyt kantajaa löytämästä uutta sopivaa ajankohtaa suunnitelluille messuille, koordinoimasta tarvittaessa tätä ajankohtaa muiden samankaltaisten näyttelyiden kanssa ja täyttämästä yhtä suunnitellun hankkeen perustavanlaatuisista ennakkokriteereistä, eli kyseisille messuille ilmoittautuneiden 60—70 toimeksiantajan ja 300—350 PK-yrityksen käsittävän luettelon toimittamista. Lisäksi kantaja itse selitti hankkeensa kohtaamia vaikeuksia tekstiilialalle ominaisilla esteillä (ks. edellä 23 kohdassa mainittu 10.1.2000 päivätty kirje) ja sillä, että alan yrityksiltä ei saatu vastakaikua, sekä totesi, että alalla oli parhaillaan pääasiallisesti rakenteellinen kriisi (kolmas väliaikaselvitys, lokakuu 1999). Tässä on kysymys tapahtumista, jotka kuuluvat täysin kantajan — tekstiilialalla toimivan yhdistyksen — vastuun piiriin.

67 Näissä olosuhteissa komission todettua, että kantajan suunnittelemia ostomessuja ei toteutettu suunniteltuna ajankohtana, sillä oli kaikki syyt peruuttaa koko myönnetty taloudellinen tuki ja periä maksettu ennakko takaisin. Koska kantajan kysymyksessä olevan hankkeen yhteydessä aiheutuneiksi väittämiä kuluja ei ollut osoitettu luotettavalla tavalla oikeiksi, komissio ei missään tapauksessa ollut velvollinen tunnustamaan näitä kuluja edes osittain hyväksytyiksi ja perimään vain osaa maksetusta ennakosta takaisin.

68 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaista päätöstä on pidettävä oikeasuhteisena siihen nähden, että hanke raukesi kokonaan.

69 Siitä seuraa myös, että kantaja, joka tiesi hankkeensa rauenneen, ei voinut oikeutetusti toivoa, että komissio jättäisi perimättä jo maksetun ennakon takaisin, etenkin kun komissio oli käydyssä kirjeenvaihdossa toistuvasti ilmoittanut kantajalle (ks. edellä 17—19 ja 27 kohta), että kantaja oli laiminlyönyt hankkeen täytäntöönpanoon liittyvät olennaiset velvoitteet ja että se ei muun muassa ollut todistanut oikeaksi tässä tarkoituksessa aiheutuneiksi väittämiensä kulujen hyväksyttävyyttä. On siis pois suljettua, että kantajan taholla olisi voinut syntyä perusteltu luottamus.

70 Lopuksi asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan, käsikirjan ja tuensaajan ilmoituksen lukemisen perusteella kantajan piti ymmärtää olevansa velvollinen palauttamaan saamansa tuki siinä tapauksessa, että myöntämisedellytyksiä ei noudatettu. Nämä säännöt huomioon ottaen riidanalainen päätös on siis oikeusvarmuuden periaatteen mukainen.

71 Näin ollen kanneperusteet, joiden mukaan suhteellisuusperiaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, on hylättävä perusteettomina.

Kanneperuste, jonka mukaan perustelut ovat puutteelliset

72 Kantaja väittää, että sen on riidanalaisen päätöksen perusteella mahdoton ymmärtää, minkä vuoksi sen oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn kuluessa toimittamia asiakirjoja eli 18.10.1999 päivätyn väliaikaselvityksen kolmatta versiota, hankkeen muuttamista koskevia pyyntöjä eikä sille aiheutuneita kuluja koskevaa selvitystä katsottu riittäviksi kysymyksessä olevan tuen saamiseksi.

73 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksittäisen päätöksen perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perustelujen riittävyyttä on arvioitava kunkin tapauksen olosuhteiden mukaan. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut EY 253 artiklan mukaiset vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys, jossa päätös on tehty (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa riidanalainen päätös on perusteltu sillä, että Euresprit-hanke raukesi, sillä, että kantaja ei kyennyt toimittamaan kysymyksessä oleville messuille osallistuvien toimeksiantajien ja PK-yritysten luetteloa, ja sillä, että väliaikaselvityksestä puuttui taloudellinen selvitys. Lisäksi päätöksessä viitataan komission ja kantajan välillä käytyyn kirjeenvaihtoon, joka koskee seikkoja, joiden puuttuminen esti hankkeen jatkamisen (riidanalaisen päätöksen 7–14, 21 ja 22 kohta). Nämä seikat huomioon ottaen kantaja kykeni täysin saamaan tietoonsa kaikki perusteet, joiden vuoksi komissio teki riidanalaisen päätöksen, sekä tarvittaessa riitauttamaan ne, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi pätevästi harjoittaa laillisuusvalvontaa.

75 Näin ollen kanneperustetta, jonka mukaan perustelut ovat puutteelliset, ei voida hyväksyä.

76 Koska mitään ensisijaisesti ja toissijaisesti esitettyjen vaatimusten tueksi esitettyä kanneperustetta ei hyväksytä, kanne kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomana ilman, että olisi tarpeen tutkia oikeudenkäyntiväitteitä, jotka komissio esitti ensisijaisesti esitettyjen kanneperusteiden toista osaa sekä toissijaisesti esitettyjä kanneperusteita vastaan.

Oikeudenkäyntikulut

77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

Pirrung Meij Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä syyskuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

J. Pirrung

toisen jaoston puheenjohtaja